

Skatteministeriet

lovgivningogøkonomi@skm.dk

Vedr. j.nr. 2017-134.

15. maj 2017

SEGES høringssvar til udkast til ny omkostningsgodtgørelsesbekendtgørelse

SEGES takker for at have modtaget udkastet i høring. Der skal herfra lyde ros ift. at der er vedlagt et notat om ændringerne.

SEGES skal for det første bemærke, at der vil forekomme en lang række situationer, hvor der ikke er lavet en egentlig skriftlig honoraraftale, men hvor aftalen ligger enten i en mundtlig aftale eller følger af en sammenhæng mellem en mundtlig drøftelse og standardpriser for den enkelte sagkyndiges arbejde eller standardvilkår.

SEGES skal på denne baggrund opfordre til, at det sikres, at SKAT administrerer ændringerne lempeligt, således at der ikke stilles for regide krav til honoraraftalerne. For det vil modvirke formålet med at give omkostningsgodtgørelse, samt i væsentlig grad forøge de administrative byrder.

Man burde alene give en frivillig mulighed for digital ansøgning og attestation, og ikke stille krav herom, (med mindre der er fritagelser efter de bekendtgørelser der er nævnt i forslagets § 11, stk. 2). Dette ville give større fleksibilitet og frihed, uden at det vurderes at ville medføre væsentlige administrative forringelser for SKAT.

Traditionelt yder SEGES oftest sagkyndig bistand overfor kunder i Dansk Landbrugsrådgivning.

Dansk Landbrugsrådgivning fungerer som en form for partnerskab mellem SEGES og ca. 30 selvstændige rådgivningsvirksomheder over hele landet. På bl.a. skatteområdet er det de lokale centre, der har den primære kontakt til landmænd og andre kunder. SEGES skatteafdeling fungerer derfor primært som et videns- og kompetencecenter, der står for vidensformidling mv. Rådgivningen er således som udgangspunkt toledet.

I enkelte sager går SEGES skatteafdeling ind i konkrete klagesager som direkte eller indirekte bistandsyder. Dette sker som udgangspunkt altid i samarbejde med den lokale skatterådgiver/revisor.

Som følge af den toleddede rådgivning har praksis i relation til fakturering af omkostninger i forbindelse med sager ved skatteankenævnet og Landsskatteretten hidtil ofte været, at SEGES som (del)leverandør af bistand fakturerede den lokale virksomhed for det udførte arbejde. Herefter har den lokale virksomhed indarbejdet disse udgifter i deres samlede fakturering til den omkostningsberettigede. Denne faktura har også indeholdt honorering af den bistand, den lokale virksomhed har ydet i relation til sagen. Denne praksis svarer til faktureringen også ved konkret skatterådgivning mv.

Der har fra SEGES side konkret været tale om fakturering af den lokale rådgivningsvirksomhed relateret til den konkrete sag (klagerens navn angivet) og der har medfuldt en forklaring på fakturaen, herunder en opdeling af udgifter pr. instans, pr. år, og en kort beskrivelse af det udførte arbejde.

Den lokale rådgivningsvirksomhed har så oftest været den omkostningsberettigede behjælpelig med ansøgning om omkostningsgodtgørelse, og har i denne forbindelse som sagkyndig attestet ansøgning om omkostningsgodtgørelse.

Igennem en lang årrække har denne praksis ikke givet anledning til problemer i relation til skatteyderens mulighed for at opnå omkostningsgodtgørelse. Der foreligger således en længere administrativ praksis på, at det er uproblematisk. Det svarer til, at en sagkyndig som led i sin bistand afholder udgifter til indhentelse af sagkyndige erklæringer, indhentelse af beregninger, indhentelse af en regnskabsmæssig gennemgang mv., eller til at en anden sagkyndig er behjælpelig i større eller mindre omfang.

Det må også anses for hensigtsmæssigt for den enkelte omkostningsberettigede, at der i sådanne tilfælde ikke skal udfærdiges adskillige ansøgninger om omkostningsgodtgørelse. Formålet med omkostningsgodtgørelse er jo, at det ikke skal være for besværligt at få ført en skattesag. Hvis hver enkelt (under)-leverandør skulle attestere, vil der endvidere løbe flere omkostninger på.

SEGES (hed dengang Landscentret) har ved henvendelse af 26/9 2007 derfor rettet henvendelse til det daværende kompetencecenter i SKAT, Maribo, om det fandt, at denne praksis giver den omkostningsberettigede problemer i relation til muligheden for at få dækket sine omkostninger.

SEGES bemærkede herved, at det finder, at der er tale om en fornuftig og smidig praksis, og at denne lever op til mulighederne for at vurdere honorarerne, samt til at det skal være enkelt for den enkelte omkostningsberettigede.

Ved svar af 9. oktober 2007, SKATs j.nr. 07-150774, W12834 har SKAT Maribo svaret følgende:

”

Svar:

Nej, det giver ikke den omkostningsberettigede problemer i relation til muligheden for at få dækket sine omkostninger.

Identiteten af den sag udgiften vedrører, kan ses af fakturaen, der sendes til det lokale center i form af navnet på den omkostningsberettigede. Endvidere følger en forklaring på fakturaen om udgifter pr. instans, pr. år, antal timer og det udførte arbejde. Der er hverken tvivl om hvem regningen vedrører eller det arbejde, der er udført.

Ligeledes indarbejder det lokale center de nævnte udgifter i deres samlede fakturering til den omkostningsberettigede, således at den omkostningsberettigede kun modtager faktura fra en sagkyndig. Det er derfor kun nødvendigt, at det lokale center underskriver ansøgningen.

Jf. bekendtgørelse 2005-10-10 nr. 958, § 4, kan SKAT til brug for behandlingen af ansøgningen om omkostningsgodtgørelse anmode om yderligere oplysninger. Det gælder også den del Landscentret faktureret til det lokale center.

”

Denne praksis ønskes så vidt muligt opretholdt.

Kan Skatteministeriet bekræfte, at en sådan praksis fortsat er muligt at opretholde efter ændringerne? Ellers anmodes om, at der tages højde for en sådan praksis.

Kan Skatteministeriet bekræfte, at det i givet fald (fortsat) alene er den lokale rådgiver, der skal attestere med digital signatur?

Venlig hilsen

Jens Jul Jacobsen

Specialkonsulent, cand.jur.

Jura & Skat

D +45 8740 5129

M +45 3092 1759

E jsj@seges.dk